

1 לכאורה אינו מובן: מדוע המתין הקדוש-ברוך-הוא עד לאחרי ש"ראה אהרן חנוכת הנשיאים",
 2 ש"חלשה אז דעתו כשלא היה עמהם בחנוכה", ורק אז אמר לו "שלך גדולה משלהם שאתה מדליק
 3 ומטיב את הנרות" - הרי הקדוש-ברוך-הוא היה יכול למנוע את צערו של אהרן [במכל-שכן משלילת
 4 הענין דצער בעלי-חיים, וכמו שכתב הרמב"ם ב'מורה נבוכים'⁶⁵ שהאיסור דצער בעלי חיים הוא
 5 מדאורייתא, וכל-שכן בנוגע למין המדבר, ועל-אחת-כמה-וכמה בנוגע לאיש ישראל, ועל-אחת-כמה-
 6 וכמה כהן גדול], על-ידי-זה שיאמר לו מקודם לכן גודל המעלה דהדלקת הנרות?!

7 אך הענין הוא - שזה גופא ש"שלך גדולה משלהם" נעשה על-ידי-זה ש"חלשה אז דעתו", והיינו,
 8 שכיון שאין זה רק באופן של "מהיכי תיתי", אלא זהו ענין שאיכפת לו ("עס הארט אים") ונוגע לו, עד
 9 שחלשה דעתו, שהוא ענין הביטול, הנה על-ידי-זה ניתוסף אצלו העילוי דבעלת-שובה שלמעלה מצדיק,
 10 ונמצא, שהדלקת הנרות היא לא רק על-ידי כהן גדול שהוא במדריגת צדיק, אלא על-ידי כהן גדול שהוא
 11 במדריגת בעל-תשובה, ולכן "שלך גדולה משלהם".

12 י. ובהקדים ביאור הטעם שחלשה דעתו של אהרן שלא היה עמהם בחנוכה - דלכאורה אינו מובן:
 13 בודאי שעוד מקודם לכן ידע אהרן גודל מעלתו - שבו תלוי כל ענין כפרת בני-ישראל, על-ידי כניסתו
 14 לקודש-הקדשים כו'. וכמודגש בקרבנות הנשיאים גופא - שהקרבתם היתה על ידו דוקא. ואם כן, למה
 15 חלשה דעתו?!

16 בשלמא אילו היה מדובר אודות עבודה שהיא על מנת לקבל פרס, עולם הבא כו' - יש מקום לחלישות
 17 הדעת, שיחסר אצלו השכר, ועל-דרך-זה אילו היה רוצה להראות "כחו ועוצם ידו" דקדושה כו'; אבל
 18 כשמדובר אודות אהרן כהן גדול, שכל כוונתו היא רק בשביל הקדוש-ברוך-הוא - מה מקום לחלישות
 19 הדעת בגלל שהוא "לא היה עמהם בחנוכה"?!
 20

21 ולכאורה - אדרבה: "חלשה .. דעתו כשלא היה עמהם בחנוכה" - מורה על היותו בעל-גאווה,
 22 להבדיל, שלכן איכפת לו שנעשה ענין חשוב ונעלה כל-כך, מבלי שהוא יהיה באמצע! ...
 23 והביאור בזה:

24 אהרן ידע שכאשר מדובר אודות חנוכת המזבח - שעל ידו נעשה הענין ד"ושכנתי בתוכם"⁶⁶, השראת
 25 השכינה למטה - הרי זה כמו כל ענין של חינוך, שיש צורך בהמשכת ריבוי אור, יותר ממה שיהיה במשך
 26 הזמן שלאחרי-זה, כפי שמבאר רבינו הזקן ב'לקוטי תורה'⁶⁷ שזהו "כמשל התינוק שמחנכין אותו ללמוד
 27 נותנין לו מתנה יתירה .. איזו תוספת כמו איזה התקרבות או איזו מתנה כו' .. וזה היה גם כן ענין
 28 הקרבת הקטורת על מזבח החיצון שאינו דבר ההוה כלל (שהרי "לא מצינו קטורת ליחיד, ולא על מזבח
 29 החיצון, אלא זו בלבד, והוראת שעה היתה"⁶⁸) .. רק כמו שמחנכין התינוק על-ידי מתנה יתירה דוקא,
 30 כך היה ענין הקרבת הקטורת כו'."

31 וכיון שיש צורך בריבוי אור - היה אהרן סבור שלטובת הענין צריך גם הוא להשתתף בענין זה, כדי
 32 שעל-ידי-זה יומשך האור היותר נעלה של הכהן גדול, עליו נאמר⁶⁹ "ויבדל גוי להקדישו קדש קדשים".
 33 ולכן, "כשראה אהרן חנוכת הנשיאים" באופן ש"לא היה עמהם בחנוכה", "חלשה אז דעתו" - בחשבו
 34 שזהו בגלל הקלקול שלו כו'⁷⁰, שלכן אינו יכול לפעול בחנוכת המזבח.

35 כלומר: אהרן היה בטוח שבני ישראל ראויים לכן שחנוכת המזבח תהיה באופן היותר נעלה; ובודאי
 36 שזהו גם רצונו של הקדוש-ברוך-הוא, להיותו עצם הטוב, וטבע הטוב להיטיב⁷¹. ואם כן, על-כרחך צריך
 37 לומר שהסיבה היחידה לכך ש"לא היה עמהם בחנוכה" היא - באשמתו, שבגלל זה אין ביכלתו לפעול
 בחנוכת המזבח.

(67) נשא כט, א ואילך.

(68) פרש"י נשא ז, יד.

(69) דברי הימים-א כג, יג.

(70) ראה במדב"ר פט"ו, ו ובפי' מהרז"ו.

(71) נסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 334 (בהערה ד"ה מספרי).

דאשתקד בתחלתה (תורת מנחם - התוועודיות חמ"ד ע' 15 ואילך). וש"נ.

(65) ראה ח"ג פי"ז ופמ"ח. וראה גם אג"ק ח"ג ע' ריד. לקו"ש ח"ט ע' 206. וש"נ.

(66) תרומה כה, ח.